

BANKI KIVÉT 1.

Bor Ferenc

Ságvár, 2012. 12. 27.

Hálát adunk Neked Atyám, hogy a mai napon is összegyülekezhettünk a Te Szent Fiad nevében. Visszatekintünk Uram az elmúlt évre, és *megköszönjük* Neked a Te *megtartó kegyelmedet*. Hálát adunk, hogy sok bajtól és problémától Te *megóvtál* bennünket. Mi igyekeztünk a védőernyőd alatt maradni.

Köszönjük Uram, az új esztendőt, amit *elkészítettél* a számunkra. Hálát adunk, hogy a Szent Szellemed *vezet* bennünket abban, hogy a megfelelő *időben*, a megfelelő *helyen* legyünk, és *áldássá* válhassunk mások számára. De ehhez nekünk is *áldottnak* kell lennünk, a Te kegyelmed által.

Köszönjük Uram az *Igédet*, ami sziklazúzó pöröly, és hálát adunk Uram, hogy az Ige mögött *Te állsz*, és amikor mi az Igét hittel megvalljuk, akkor *Te megcselekszed*. Hálát adunk Uram a *növekedésért*, amit Te adsz nekünk. Felkészülünk Atyám – ahogy az előjáróink kapták Tőled –, hogy a gyülekezetek *háromszorosára* növekednek.

Eléd helyezzük Uram ezt a dolgot, ezt a kérdést. Kérjük Atyám, hogy munkáld ki azt, hogy a megfelelő *helyiség* mindenkor a rendelkezésünkre álljon, pontosabban az Úr Jézus Krisztus rendelkezésére álljon.

Megkötjük a sötétség erőit a növekedés felett, és *kiárasztjuk* a szolgáló angyalokat, a drága Szent kenetet, hogy munkálkodjon ezen. A növekedést nemcsak a *gyülekezeti Test* felett valljuk meg, hanem a *ti életek* felett is. Ez legyen egészség, legyen anyagi áldás, mindenhol az *előmenetelt* és a növekedést szóljuk felettetek, a Jézus Krisztus Szent nevében.

Ezt a hitünkkel most *megragadjuk*, és kívánt dolog vonóhorgába akasztjuk. Összekötjük szorosán a hitünket a kívánt és óhajtott dologgal, a Jézus nevében. A képzelőerőnk segítségével, és a hit szavával ezeket a dolgokat *meglevőnek* tekintjük, a Jézus nevében. Ragadjatok meg hittel mindazt, ami a szívetek kívánsága, és az Úr betölti azt, az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. Ámen.

Köszönts a szomszédodat és világosítsd fel arról, hogy a Gyülekezet az *erő háza*. Hallelúja, dicsérjük az Urat, és köszönjük, hogy együtt tölthetjük az év utolsó alkalmát. Ma hallottam a *kórházi szolgálatra* egy nagyon jó bizonyosságot. Imádkoztatok egy helyen, másnap a hozzátartozóknak a szobatársak mondták, hogy itt volt egy asszony, és ilyen *gyönyörűen* még nem hallottak imádkozni senkit.

És még ami nagyon megütötte a szívemet, az volt, hogy ez az asszony *bizony tudta*, hogy miért kell imádkozni, mert másnapra annak az embernek kitisztult a torka. Ez pedig egy úgymond világi ember volt a kórteremben. Meglátják a világosságot. Hallelúja!

Az Úr munkálkodik, a Szent Szellem *ajándékai* működésben vannak, és nemcsak itt a helyszínen, hanem otthon is volt kenet a szemre. Gyógyító kenet van a végtagokra, szabadulás történik, munkálkodik az Úr bennetek, és ez a fajta gyógyító kenet ez naponta többször és folyamatosan jelentkezik.

A kenetnek néha olyan erős a megnyilvánulása, mint a szülési fájdalom. És az ember ilyenkor könnyen összekeveri, hogy most az ördög ez, vagy csak a gyógyító kenet megnyilvánulása. Áradj kenet! Kiárasztom, ha tudom személy szerint az illetőt, ha nem, akkor úgy általában a Gyülekezetben a Krisztus Testére, és a szükségben levők felé.

A *szent kapcsok* teszik lehetővé azt, hogy a kenet *eljusson* a végfelhasználóhoz. Mert szellemi kapcsok által *összeköttetésben* vagyunk az előjáróinkkal, s így az apostoli kenet gyakorlatilag rajta keresztül, meg a pásztoron keresztül eljut a helyi nyájhoz. De azok *élvezik* annak a hasznát, akik a *helyükön* vannak. (Csel. 17,26)

Múltkorában szóltunk az *átültetett* keresztényekről. Lehet, hogy nem volt ez akkor teljesen egyértelmű és tiszta. Ez igazából azt jelenti, hogy félévig az egyik gyülekezetbe jár az illető,

utána megint jár egy pár hónapot egy másik gyülekezetbe. Volt ilyen keresztény, aki fölhívott, és maga is az állította magáról, hogy össze van *zavarodva*.

Tehát azok az átültetett keresztények, akik saját magukat mindig áthelyezik máshová. [Az ilyen testi cselekedet, nincs Isten akaratában.] De Isten ad *egy helyet*, és ezt a Szent Szellem *megmutatja*, és ezt fogja tudni mindenki a szívében, hogy ez az én *táplálási vonalam*.

Amikor én megismerkedtem az Úrral Sanders pásztor szolgálatán keresztül, akkor én tudtam, hogy *ez az én helyem*. Ez nem jelenti azt, hogy néha-néha máshonnan nem „legelek”, mert az ember olykor vendégségbe is elmegy, de a székhelyemet nem helyezem át. Tehát azt hiszem ez így egyértelmű és tiszta. (Vádli környékén is van gyógyító kenet.)

Folytatjuk a tanítássorozatotunkat. Elég hosszú időn keresztül foglalkoztunk a *bővölködés alapelveivel*, és a mennyei *folyószámlára való betéttel*. Most elérkeztünk egy nagyon fontos, és sarkalatos kérdéshez: hogyan lehet *kivenni* a mennyei bankból? A mai tanítás címe: Banki kivét 1. rész.

Eddig a *magvetésről* tanuntunk. Ezzel kapcsolatban csak annyit szeretnék elmondani, hogy a mag el van *vetve*, mert a korábbi években is, még az újjászületések előtt is vetettetek magot. Tettetek jó cselekedeteket, segítettetek másokat, és a mag, ami el van *vetve*, az *tudja a dolgát*.

Nektek csak meg kell *öntözni* imával. Ebben legyetek biztosak. És természetesen, mivel most már nagyobb ismereteket van a magvetésből, ezt *folytatni* szükséges, annak érdekében, hogy legyen *aratás* is.

Miután ráébredsz, hogy *bankbetéteket* helyeztél el a mennyben, azt is meg kell tanulnod, hogy *hogyan vehetsz ki* onnan. A betét fajtáit emlékeztetésképpen ismét felsorolnám:

- tized,
- adomány: adakozás a szegények felé, Evangéliumba való befektetés, Isten dicsőítéseként való befektetés.

Amikor a múltban vetettünk, és beleértem magamat is, akkor sok esetben nem voltunk annak *tudatában*, hogy mi mennyei *betétet helyeztünk el*. Mert nem kaptunk róla tanítást, nem volt róla világhosságunk. De ha visszatekintünk, akkor fogjuk látni, hogy igenis helyeztünk el betéteket.

Emlékszem rá, hogy még apró gyermek voltam, és amikor disznóvágás volt nálunk, akkor bizonyos személyek mindig kaptak kóstolót. Olyan személyek, akik nem tudták visszaadni. Istenfélő emberek voltak ők, de ellátás nélküliek.

Isten mindig gondoskodott róluk valamilyen formában, úgy, hogy valaki megáldotta őket. Ezek a segítségek azok mind *vetőmagok*. Ha akkor nem is tudtuk, de most már tudjuk. Dicsőség Istennek, mert növekszünk ismeretben!

Ha *felszabadítod* az Ige cselekvő *erejét*, akkor a hit *működésbe hozza* a szellemi *törvényeket*, és itt most leginkább a vetés-aratás törvényére kell gondolni. Ezek, amikor működésbe lépnek, a *földön* is megnyilvánulnak. A saját életünkben és a környezetünkben megnyilvánulnak, mert láthatóvá válik, hogy vetettünk valamit, adtunk.

Amikor a mennyei *folyószámlára gyűjtesz*, akkor egyidejűleg e befektetésnek a *földi* „fénymásolata” is létrejön. Feltéve, ha *ragaszkodsz* az Igéhez, és az Ige *cselekvője* vagy továbbra is. **MINDEN AZ IGÉN ÁLL! MINDENT AZ IGE MŰKÖDTET!**

A napokban láttam egy képet, amelyen egy nagy tüzláng jön ki valakinek a szájából. Egy nagyon megkapó kép, így gyorsan is lementettem, ha szükség lesz rá, akkor rá tudjam írni, hogy Isten Igéje sziklazúzó pöröly. Tehát tűz, ami a rossz dolgokat elégeti, megsemmisíti, hatástalanítja.

Ahhoz hasonlóan kaptunk üdvösséget is, ahogy beteszünk betéteket a mennyei bankba, és már itt a földön ki is vehetünk abból. [Itt a földön birtokba vehetjük és élvezhetjük annak előnyét.] Az üdvösség sem kizárólag a mennyben vár ránk.

Hanem amikor az Ige igazságán cselekedtünk, akkor befogadtuk az Úr Jézust, és valóságba jött az *üdvösségünk*, még itt a *földi* életünkben. Igaz, hogy az üdvösséget a mennyben készítették el, és a mennyben tették elérhetővé.

Az Úr Jézus Krisztus kereszten bevégzett munkája által itt a földön birtokba vehetjük, és élhetünk az üdvösség előnyeivel. Ugyanígy a mennyei bankba behelyezett bankbetétekkel is élhetünk a földön. Nem kell arra várni, hogy majd a mennybe jutunk, és ott használjuk ezeket.

Ugyanez a bibliai elv használható az anyagi területen is. Ha értékeket helyeztél el Isten bankjába, akkor jogod van hivatkozni arra, hogy van bankbetéted, és jogod van belőle meríteni itt a földi életed során.

Kenneth Copeland éppen elkezdte az egyetemet... És egy korábbi tanításban említettük azt, hogy ahhoz, hogy ő meg tudja tanulni Isten dolgait, a világi munkáját fel kellett adnia. Volt felesége és voltak gyermekei, így igazából kérdőjel volt a számára, hogy hogyan fognak megélni?

Amikor elkezdte Kenneth Copeland az egyetemet, akkor Oral Roberts épp a hitmagról kezdett tanítani. Elhatározták mindketten, a feleségével együtt, hogy Oral Roberts szolgálatát támogatni fogják. De ez egy igazi hitlépés volt a számukra, mivel nem volt fix jövedelmük.

De a szívükben ott volt, hogy ezt a szolgálatot, ami szellemileg táplál, azt fizikai szinten támogatniuk kell. Elhatározták, hogy havonta 10 dollárral támogatják ezt a szolgálatot, 10 dollárt adakoznak a szolgálat munkájára.

És érdekes módon, minden hónapban váratlanul, valamilyen forrásból mindig 20 dollár jött vissza. Ők ebben árasztották ki a hitüket, hogy a kétszeresét visszakapják. Kijelentés által elkezdtek növekedni hitben ezen a területen is, és egyre célratörőbbek lettek.

Megnézzük, hogy miként profitál a tized, és miként profitálhatsz az adakozásból. Ez két különböző terület. Nagyon csendben vagytok. Ez azt jelenti, kíváncsian várjátok, hogy mi következik. Malakiás 3,10-et ismétlésként elolvassuk.

MIKÉNT PROFITÁL A TIZED? Bizonyára figyeltétek azt, hogy a Biblia nagyon sok helyen mondja, hogy legyen hitetek, higgyetek Énbennem, higgyetek Istenben... Tehát az Ige felhívja a figyelmet arra, hogy a hitünket építsük ki különböző területeken.

Malakiás 3,10.

Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen enivaló az én házamban, és ezzel próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen. Ámen!

Amíg más helyen a Biblia arra utasít, hogy higgyetek Istenben, higgyetek Isten Igéjében, ebben az Igében nem ezt mondja. Itt azt írja, hogy tegyetek próbára, és ez a pénzügyi területre vonatkozik. Nem a gyógyulásra vonatkozik, hogy tegyetek próbára, hanem ez az anyagi áldásra vonatkozik.

Az angol fordítás a következőképpen hangzik: **Ha nem nyitom meg néktek a mennyi ablakait, és ha nem árasztok rátok olyan áldást, hogy nem lesz elég hely a befogadására.**

Tehát ez egy túlcsonduló áldás. Mondhatom úgy is, hogy ez egy túlon-túlcsonduló áldás! A magyar fordításban a csatorna szó szerepel, de ugyanez a szó jelent ablakot, tehát a mennyi ablakait is, és jelent zsilipet is.

Ugyanez a szó szerepel az 1Mózes 7,11-ben és az 1Mózes 8,2-ben, ahol az özönvízről van szó. Igazából Isten olyan mértékben megnyitotta a mennynek a zsilipjeit, hogy elárasztotta a földet vízzel. Tehát itt a mértéket lássátok, hogy ennek a zsilipnek az átbocsátó képessége milyen nagy! Özönvizet eredményezett a földön.

Ugyanez a szó szerepel a Malakiás 3,10-ben: Isten megnyitja a mennyi ablakait, a zsilipet, a csatornát. Ha az özönvíznél olyan óriási és gigantikus mértékben meg tudta nyitni, akkor ezen a helyen is ugyanezt jelenti ez a szó. Hogy túlon-túlon-túlcsonduló áldást tud ránk árasztani.

Azt hiszem, különösképpen nem kell felvázolnom, hogy milyen egy gátszakadás. Ha itt helyben nem is tapasztaltátok meg, hála Istennek, de a TV-ben lehet ilyet látni. Mikor átszakad egy gát, akkor az mindent víz, letarol.

De inkább mondhatnám példaként azt, amikor van egy hegyi kis mesterséges tó, amit gáttal elzárnak. És sajnos történt már ilyen tragédia, hogy a gát valamilyen oknál fogva megrepedt, és a gát mögött levő iszonyatos tömegű víz kiáradása az alatta levő falut letarolta.

Itt megint csak a mennyiségre és a *mértékre* szeretnék hivatkozni. Hogy amíg abban az esetben ez a gátszakadás kárt okoz, ugyanakkor nekünk az *áldás* területén az *előrelépést* és előrehaladást okoz. Ezt egy párhuzamba igyekszem állítani, hogy érthető legyen a *mértéke*.

Nincs messze tőlünk a Sió zsilip. A nagy víztömeg nyomását az erős zsilipek visszatartják. Amikor a vízügyi szakemberek jónak látják, hogy szabályozzák a tó szintjét, akkor olyan *mértékben* nyitják meg a zsilipet. Ha sok a víz a Balatonban, akkor nagyra nyitják és így zúdul kifelé a víz. Nem szükséges ezt tovább ragoznom.

Ez a szó, hogy *csatorna* (ablak, zsilip) – mindössze kilenc esetben fordul elő az Ószövetségben, és ebből is kettő más jelent. Az egyik egy galambdúcot, a másik egy kéményt. Igazából hét esetben található meg. Nem túl sok esetben, amikor azt mondja Isten, hogy *próbálgatok* meg engem, és én ilyen *mértékű áldást* zúdítok a *tizedfizetőkre*. Hallelúja!

MIKÉNT PROFITÁL AZ ADAKOZÁS? Következő kérdés az volt, hogy miként profitálhatsz az *adakozásból*? Az adakozás az a három másik fogalom, amit felsoroltunk az előbb. Másképp működik a tized, és másképp működik az adakozás *hozama*. Biztos, hogy bárkivel bármi *jót teszel*, ugyanazt *kapod vissza*, az **ÚRTÓL**.

Efézus 6,8.

Tudván, hogy ki-ki bármi jót cselekszik, jutalmát veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabados. Amen!

Honnan veszi a jutalmát? Azt mondja az Ige, hogy az *Úrtól*. Ha Isten *megígérte*, hogy megnyitja a mennyi ablakait, a mennyi zsilipeit, akkor te bizony *számíthatsz* az Ő áldásaira.

Lukács 6,38.

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték.

Milyen csatornán jön vissza? Az **EMBEREK** által. Az előbb azt olvastuk, hogy az *Úr*, itt meg az van, hogy az *emberek* a csatorna. Tehát az emberektől is kaphatunk adományokat. A *színig telt* azt jelenti, hogy *túltöltött*.

Két irányból zúdul ránk az áldás: egyrészt a *tizediünk* nyitja meg a zsilipeket és az *Úrtól* jön egy *nagymértékű* áldás, áttörés; a másik pedig az *adományaink* működésbe hozzák a bőséges *aratást*, mégpedig az *embereken* keresztül.

Most olvastuk, hogy az *embereken* keresztül jön hozzánk. Természetesen mindkét esetben Isten embereket használ. Mert ha Isten egy áldást zúdít ránk, az lehet úgy is, hogy egy termék a boltban 50%-os leszázalékolásban van, és úgy jutunk hozzá. Az egy nagy áldás, ha nem tízezret kell fizetni érte, hanem csak ötezret.

Ott is embereket használ Isten, de közvetve. Mert megérinti az üzletvezető szívét, hogy ezt az árut le kell árazni. Lényeg az, hogy Isten *meg akar* bennünket áldani, *meg is tud* áldani, nekünk kell a *fogadó csatornákat* kiépíteni, megtisztítani. Tehát nekünk kell *leszállópályát* biztosítani az áldásoknak.

Az Ige százszoros profitot ígér az Evangélium befektetőinek. Ezt az Igét olvastuk már a Márk 10,29-30-as versekben. De időbe telik – és Kenneth Copeland is ezt állítja –, hogy a *100 %-os* hozamról a *százszoros* hozamra a hitünket feltornásszuk. Ehhez idő kell.

A 10 dollárnak a 100%-a a 20 dollár, de a százszoros meg 1000 dollár. Tehát *időbe* telik, míg az ember a *hitét* szépen felépíti. Nem biztos, hogy a százszoros aratást a jövő héten meg fogod látni. Nehogy csalódjál, csak azért mondom.

Egy biztos, hogy *Isten fizet*, még ha nem is elsején. Mert sok munkahelyen elsején fizetnek. És hó végén mindenki úgy van, hogy hamarosan jön a fizetés, és akkor megint lesz mit beosztani. De Istennél nem így működik. Isten nem elsején fizet. De *biztos*, hogy *fizetni* fog. Dicsőség Istennek!

Kenneth Copeland, miután a repülőjét az *Úr rendelkezésére* bocsátotta, már nem tekintett rá úgy, mintha az ő tulajdona lenne. Mert a szívében *átadta* az Úrnak. Innentől kezdve az ő szívéről ez a gép levágódott. Ez nem az én tulajdonom már! – mondta.

Még ha nála is volt a repülő, rendszeresen *megvallotta* a következőt: *Jogom van a banki kivételhez, mert én befektettem, a mennyei folyószámlára. Az összeg ott van a mennyei folyószámlán, és én élhetek vele, amint szükségem lesz rá. Ámen!*

10-15 évvel ezelőtt, mikor elkezdtem az Úrral járni, azt láttam, hogy az evangélista időként kap borítékokat. És kiárasztottam a hitemet abban, hogy az Úr, hasonló módon engem is el fog látni. Ahogy most olvastuk a Lukács 6,38-ban.

Mindig elváró hittel mentem Pestre, de eleinte nem történt semmi. Azonban nem szabad csalódnni, *nem szabad földadni*. Az *elváró hitet* megtartottam, és gyakorlatilag a Békevár szolgálatra ráfordított sok idő, idővel, bő 5-10 év múlva valóban elkezdett fialni.

Egy boríték innen, fél év múlva onnan. És mondom hallelúja, az Ige működik! Tehát láttam valamit, ami működik, azt *meგრაგadtam* hitben és nem engedtem el. Akkor sem, ha az nem működött a következő hónapban vagy a következő évben, hanem *kitartottam*, hogy ennek működni kell.

Copelandhoz is jöttek kísértő gondolatok és kísértő félelmek. Ő az *Igére* bízta magát, és az Istennel kötött *megállapodásra*. És nektek is ezt kell tenni. A repülőgépet átadta Isten szolgálatára, aki már tudta, hogy ki lesz a következő gazdája.

Minden ima után folyamatosan hálát kell adnunk, és ő is *hálát* adott. Hálát adott továbbá azért, hogy Isten *Szava igaz*, és Isten *Szava erővel teljes*. Tehát az Ige *felkent*. A kenet *meგრი* az igát, a problémát, a sötétség erejét.

Miután fizikálisan megtörtént a repülő átadása, rá 10 napra *meგრapta* az igényelt összeget a TV műsorhoz. Arra gyűjtött akkoriban, azt kellett kifizetnie. Jött egy ismeretlen keresztény, és a kezébe nyomta a pénzzel teli borítékot. Semmit nem kérdezett, egyedüli kérése az volt, hogy a szolgálatra költse, ami természetes.

Mennyivel különbözik ettől a *világi* bankrendszer? Ha az ember a banktól akar felvenni hitelt, akkor mindent akarnak tudni. A kettő között ez is különbség. *Isten* csak odaküldi a megfelelő emberen keresztül, és azt mondja, hogy használd a szolgálatra.

Elérkeztünk a legizgalmasabb részhez. A *banki kivét* három módja:

- 1./ a *meგრევეzés* ereje,
- 2./ a *meგრვალás* ereje,
- 3./ az Igén alapuló *elváró hit*.

Természetesen hitben folyamatosan *növekedni*nk kell. Így élhetünk *győztes* életet, és tudnunk kell azt, hogy *Krisztusban* van a *teljes győzelem*. Mert Krisztus mit tett az ellenséggel? *Legyőzte*, lefegyverezte, megbénította és a talpunk alá helyezte!

Tehát Ő egy *ártalmatlanított* és egy *hatástalanított* ellenség. S légy szíves, *ne add vissza* neki a fegyverét. Mert néha emberek *tudatlanságból* – köztük sajnos keresztények is –, rosszul nyitják meg a szájukat, s azzal az ellenségnek *visszaadják a fegyverét*.

1./ A MEGEGYEZÉS EREJE ÁLTALI KIVÉT

Ma az *első kivételi móddal* tudunk foglalkozni, a következő alkalommal pedig a másik kettővel. Máté 18,19-20 verset nézzük. Más vonatkozásban nem régen ezt már olvastuk, de nem árt magunkat emlékeztetni Isten Igéjére.

Máté 18,19-20.

Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. Ámen.

Hogyan kezdődött ez az igevers? *Ismét mondom* néktek... Mit jelent ez? Jézus nem először mondta a tanítványoknak, hogy az *egy akaraton* mondott imának milyen *óriási ereje* van. Fontos dologról beszélt itt Jézus. Addig mondta a tanítványoknak, amíg *meგრértést* nem kaptak a szívükben arról, hogy milyen *ereje* van az *egy akaraton* mondott imának.

Az „egy akarat” azt is jelenti, hogy *egyetértésre* jutni, illetve *összhangra* jutni, *meგრállapodni* valamilyen stratégia felől. A hadászatban is megállapodnak különböző katonai

parancsnokok, hogy milyen ellenlépést alkalmaznak az ellenféllel szemben. Az erőiket *összehangolják* és így tudnak hatásosan fellépni.

Az egyetértéshez *társ* kell. Egy olyan társ kell, aki *szilárdan* kitart az *Igén* és azon a *megegyezésen*, amiben megállapodtak. Szerencsés a helyzet, ha házastársakról van szó, akik mind a ketten hitben járnak. De ha ez még nem járható út, akkor van gyülekezet, van pásztor, vannak testvérek, van kihez fordulni. Ne adjátok fel!

A vasárnapi tanításban előljárónk egy bizonyosságot mondott. Van egy 20 éve újjászületett keresztény pásztor, de a férje még nem fogadta be az Urat. Szilveszter tájkán rendszeresen összejönnek több pásztor, kicsit ünnepelnek, és előljárónkat is meg szokták oda hívni.

Húsz év után ez a házigazda azt mondta, hogy ő most szeretne egy pohárköszöntőt mondani, majd ezt követően azt közölte, hogy most elmondja az *üdvösség imáját!* De ez a *kitartásnak* az eredménye, hogy nincs Istennél lehetetlen. Az a pásztor asszony, aki 20 évig kitartott ebben – és biztos vagyok abban, hogy imádkozott érte és minden nap hálát adott a férjének az üdvösségéért –, az *Igén* cselekedett.

Tehát az *egyetértéshez társ* kell. Ha van otthon kéznél, akkor az nagyon jó, ha nincs, akkor lehet találni, mert van telefon és mindenféle eszköz, ha sürgős, akkor lehet társakat keresni ehhez.

Olyan *szilárdnak* kell lenni *mindkét félnek*, mint százéves tölgyfa. Mert a vihar azt nem tudja megmozgatni. Annak olyan erős törzse van, és olyan erős gyökérzete, hogy azt nem tudja billegetni a vihar.

Jézus még a *lehetetlent* is megteszi, ha *két hívő tántoríthatatlan* egy adott dologban, amin megegyeztek. Ezért fontos a *mennyei betét*, hogy legyen honnan *kivenni*. Az *egy akaraton* mondott imának *hatalmas ereje* van. Az Úr az emlékezetembe hozta azt az ószövetségi Igét, hogy „egy megfutamít ezret, kettő tízezret”. Az *egységben* levő *erőt* mutatja az 5Mózes 32,30 Ige.

Könnyű már *tulajdonodként kezelni* a mennyei folyószámlát, ha azt *létrehozta*, és van rajta *fedezet*. Mert akkor biztos vagy benne, hogy neked *van* mennyei folyószámlád, és szükséges időben *hozzányúlhatsz*. Az *egy akaraton* mondott ima egy *erőtéljes* ima. Ha *felszabadítod* ennek az erejét, akkor az *működni* fog.

Természetesen, mint mindenhol, vannak hibák. Jakab apostol mit mond? „Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kértetek!” (Jak. 4,3) Meg kell tanulni *jól* és *hatékonyan* imádkozni.

Az *egyik hiba*: ha az egyik fél *hiszi*, hogy amiben megegyeztek, az megvan, a másik fél pedig mindössze *reménykedik*. Tehát, amikor egy akaratra akarsz jutni valakivel, akkor ezt előtte *tisztázzátok*, hogy az ima végén te azt fogod állítani, hogy ez nekem megvan.

Mert a *képzelőerőddel* és a *hit szemeivel* te már látod, hogy az a kért dolog – jelen esetben a kért összeg – az már a *postázóban* van. Van, aki ezt nem látja. Ha valaki *nem látja* az Ige alapján magát gazdagnak, akkor az *nincs meg* neki. Akkor csak reménykedik.

Természetesen a *reményt* sem kell elvetni. A remény a *jövőbe* vetett hitet táplálja. De ami *megragadja* a kért dolgot, megragadja az igényelt összeget, az egyedül csak a *hit*. A hitnek van erre megfelelő keze, hogy meg tudja ragadni.

A jövőt illetően fontos a *remény* és a *képzelőerő*, de az *nem tudja megragadni* és valóságba hozni az ima tárgyát. Arra csak a *hit képes*. Ezért fontos, hogy *mindketten*, akik megegyeztek, azok *hitben legyenek* és ne reményben. Ez az egyik hiba, amikor valamiért az ima nem működik.

Ha mondjuk a feleségemmel együtt imádkozunk valamiért, ha mi egy akaraton egy mélytengeri herkentyűt szeretnénk igényelni, elmondjuk az imát, én a végén azt mondom, hogy hallelúja, dicsőség Istennek, ez *megvan* nekünk. És ha ő meg véletlenül azt mondaná, hogy *remélem*, hogy meglesz, akkor *nincs* meg. De ez fordítva is igaz, természetesen.

Amikor Copelandhoz mentek hasonló imakéréssel, akkor az ima végén ő hittel kijelentette, hogy elvégeztetett, meg fog történni. Ránézett az imát kérő társára, aki reménykedő arccal rátekintett és azt mondta: hát nagyon *remélem* én is.

Erre egy következő mondat hangzott el Copelandtól, hogy sajnos *mégsem* fog megtörténni, mert te *csak reménykedtél*. Értitek a kettő közötti különbséget? A remény és a hit különbségét? Fontos mindegyik, de csak a hit tudja megragadni.

Mert a hitnek van meg a csavarkapcsa, és azt tudja *beleakasztani* a kívánt dolgoknak a vonóhorgába. Az *egy akaraton* mondott ima azt jelenti, hogy *előtte megállapodást* kötsz a társaddal, akivel imádkozol. És azt mondja az Ige, hogy „amit csak kértek, megadja az én mennyei Atyám”. Amit csak *kérnek!* Az Igében benne van a *kérés*.

Sokszor elkövetik a keresztények azt a *másik hibát*, hogy felhívják egymást vagy csetelnek egyet: légy velem egy akaraton, mert nekem gyorsan erre és erre van szükségem. Erre a másik válasza: Igen, hallelúja, megvan ez neked!

Volt-e ebben a mozzanatban *kérés?* Az Ige azt mondja, hogy *kérni* kell, egy akaraton. Ugye? Itt is el lehet csúszni, s akkor nem jön a válasz. Késik a posta. Ez a másik hiba, amit a keresztények el szoktak követni, hogy *megállapodnak* ugyan, de *nem kérik* egy akaraton.

Mindkét félnek *szilárdan* el kell *kötelezni* magát a kívánt és óhajtott dolog mellett, és akkor *meglesz*. A megállapodásukhoz *hűnek* kell lenniük. Abban az esetben – amit az előbb említettem, hogy 20 év múlva lett a férjnek üdvössége –, akkor *húsz évig* ki kellett tartani a megállapodásban, ha netán ilyen imát mondott el, ezen Igék alapján.

Amíg *komolyan* nem veszed az *egyezményt* az imatársaddal, addig a dolgok csak *holtpontra* juthatnak, s nem juthatnak eredményre. Tehát egy *szilárd megállapodás* szükséges ehhez. Azaz *két hívő egységre lép*, megegyeznek, és *hitelt gyakorolnak* abban, amiért imádkoznak. A garancia az Ige.

Ha ezt a megállapodást egyikük *sem bontja* fel, akkor *Jézus beteljesíti*. Ma ugyan a gyarapodásról, a mennyei bankkivétről tanultunk, de ezeket az *alapelveket* az élet minden területén alkalmazhatjátok, bármilyen probléma is jön. Én nagyon szeretem az egy akaraton mondott imát, mert *erőt érzek* benne.

Mindig találok valakit, akivel tudok egy akaraton imádkozni. Te is tudsz találni. Dicsőség Istennek. A jövő héten folytatjuk, mert a másik két kivétel úgy is elég hosszú. Mára már nem fér bele és a figyelem is bizonyos idő után lankad. Hallelúja!

Az új könyv hátoldalát szeretném most elolvasni. Akinek nincs, aki most nem rendelt belőle, kíváncsivá és érdeklővé szeretném tenni:

Isten orvossága. Mind ahányszor Hagint olvassuk, az a benyomásom, hogy ezt a könyvet kellett volna először kiadni. Ez a könyv a hitről szól. A hitről, amely elveszi Istentől, amit Isten adni akar, azt, amit nem tud odaadni, e nélkül a hit nélkül. A mindennapok gyakorlatára alkalmazott hitről, amely az Igéből ered. A hitről, amelyet bárki felépíthet az Igéből, Isten orvosságából, amely mindenki számára elérhető, és mindenki számára egyformán működik. És a mögötte álló, minden jóra elszánt, mélységesen jó szándékú Istenről, aki partnerekre vár, hogy felépítsék önmagukban azt, ami megmozdítja erejét, amely bármi szörnyűséget képes legyőzni. Az eredmény, amelyet a szerző saját életében tapasztalt meg: három önmagában is végzetes betegségből való teljes gyógyulás. Minden világhírű hit iskola alapműve, és minden Istentől vett gyógyulás alapja lehet ez a könyv.

Ez egy könyvecske, mert vékonyka. Az egyik pesti tanításban elhangzott a gyógyulásnak a két nagy csoportja. Az egyik az, amikor a Szent Szellem *ajándékai* által történik egy *csoda*, azaz mondjuk, hogy tolószékből kiszáll egy béna. Az egy *szempillantásban* megtörténik, az egy természetfeletti csoda Istentől.

Másik nagy csoport, amivel inkább találkozunk, a gyógyító sorban a *kézzrátételes imádság*. Abban áraszd ki a hitedet, hogy amikor érted imádkoznak kézzrátéttel – ha nem is történik semmiféle megnyilvánulás, látható eredmény –, a *gyógyulásod ott elkezdődik*.

Ez a lényeg, hogy van a csoda, ami egy pillanat alatt megtörténik, és van a folyamatos gyógyulás. Mert a *kenet* elkezd benned dolgozni. S ha minden héten kiállsz a gyógyító sorba, akkor kapsz egy újabb *mennyei infúziót*, és a kenet benned *munkálkodik*. Azt ne felejtsetd el.

Még a tünetről két érdekes kifejezést írtam föl. A tünet, az egy *megváltozott állapot*, így is lehet nevezni. Mert a világ azt mondja, hogy beteg vagy, náthás vagy. Én úgy nevezem, hogy egy megváltozott állapot, vagy egy *módosult egészségügyi állapotban* vagyok.

Így nem erősítéd meg magadban a betegséget, meg a gyengeséget. A *hamis tünet* kifejezés is jó természetesen. Csak hallottam ezt, és ez érdekesnek tűnt, lehet így is nevezni, kinek mi a szóhasználata.

A Gyülekezet az *erő háza*. És kiárasztjuk Jézus nevében ezt az erőt, ami átjárja a testedet, és csak *Krisztus ereje áramolhat* a testedbe, minden más munkát, és minden más erőt leállítunk a Jézus nevében. Az anyagi életetek felett is áttörést szólnak a Jézus nevében. Minden dicsőséget Uram Néked adunk.

Kiárasztjuk Isten természetfeletti erejét, hogy *áldás lehess* mások számára, a Jézus Krisztus Szent nevében. Kiárasztjuk ezt az erőt az életetek, otthonotok és családok számára, hogy szabadulás, áttörések jöjjenek a Jézus nevében.

És köszönjük Uram, hogy erőt adsz a te gyermekeidnek a munkájukhoz. Kiárasztjuk Jézus nevében ezt az erőt, a szent egészséget szólnak, bővülködést szólnak, szolgálati előmenetelt szólnak felettetek a Jézus nevében.

Kezünket hittel rátesszük a hozott kelmékre, szövetekre és ruhadarabokra: *A Jézus Krisztus Szent nevében kiárasztjuk a feltámadás erejét, a szabadító kenetet. Áradj kenet, áradj kenet! Köszönjük Uram, hogy az Ige alapján bizonyosak lehetünk a felől, hogy a kenet raktározódik a szövetekben, így eljut az otthonokba, és amikor hittel a beteg testekhez érintik, a kenet kiárad, és mint egy folyam, elsöpri a problémákat, elsöpri a tüneteket, a Jézus nevében. Elsöpri a gonosz munkáit, mert szabadulást hoz Isten természetfeletti ereje. Mindent neked köszönhetjük Úr Jézus, a kereszten elvégzett munkádnak és a Szent véráldozatodnak. Ámen.*

Két információt raktam össze, ami nagyon hasonlít egymáshoz. Vannak emlékeink. Ilyen is, meg olyan is, mert hát mögöttünk van néhány év. Vegyünk két ládikót. És ez újévi tanács is lehet. Egyikbe pakoljuk bele a *jó emlékeket*, a pozitív dolgokat, a másikba helyezük el a *gyengeség, a hiány, a sérelem* és egyéb ezekhez hasonló emlékeket. Zárjuk be, kettőre, és a kulcsot csukott szemmel, nagy lendülettel dobjuk hátra.

A két utolsó pesti tanításból néhány gondolatot szeretnék megosztani. Az *igazi Evangélium* az a szellem üzenete, *szellemi erővel*. Korábban ez úgy lett megfogalmazva, hogy ahol az igazi Evangéliumot hirdetik, ott vannak *szabadulások, gyógyulások, áttörések*.

Mert az Ige *ereje* munkálkodik. Az ott levő hívők *engedik*, hogy Isten ereje munkálkadjon. Más helyen, ahol *nincsenek gyógyulások*, ott az Evangéliumnak csak egy *töredéke* hangzik el. És *nem hisznek* a természetfeletti gyógyulásban. A bővülködésben sem hisznek.

Az Ésaías 9,6-ot majd otthon megnézhetitek, ami egy prófécia a Megváltó érkezéséről. Így szól: „Gyermek születik néktek, fiú adatik néktek, és az uralom az Ő vállán lészen.” Tehát az Atya az uralmat és a *hatalmat Jézus vállára* helyezte.

De jött egy fordulat. Jézus megszületett, betöltötte az elhívását, bevégezte a kereszten a munkát, felvitetett dicsőségben az Atya jobbjára. Ekkor az uralmat és a hatalmat az Atya *áthelyezte a mi vállunkra*.

Az újjászületett hívők által alkotott *gyülekezeti Testre* helyezte a hatalmat. Érdekes párhuzam. Érdekes levezetése ez a hatalomnak. Ha az Úr *elküld* egy helyre, egy *céllal* küld el. Hogy *megváltoztasd* ott a sötétséget. Hogy vigyél oda világosságot.

Hallottam most itt az év végi ünnepek környékén, hogy egyik munkahelyen a vezető szervezett egy kis ünnepséget, és a dolgozókat összehívta. Az egyik külszolgálati dolgozó nagyon tanakodott, hogy elmenjen-e, vagy sem. Mert egy kicsit képmutatónak tartotta a főnököt, és ezen tanakodott.

Aztán végül is elment és felemás érzéssel ment haza, hogy bizony jó, hogy ott voltam, de ebből a szempontból meg nem volt jó, hogy ott voltam. S akkor ezt az üzenetet mondtam neki: az Úr azért küldött arra a helyre, hogy vigyél világosságot, és *törd meg a sötétséget*. S

nem kell azzal foglalkozni, hogy nekünk ez most kicsit ciki, vagy kellemetlen. Ha az Úr elküld, el kell menni, elvégezni a munkát.

A feladatunk, hogy itt a világban, ahol káosz van, *vigyük előre* Istennek a *királyságát*. *Jogunk* van nekünk így *kormányozni*, ahogy a királyságban ezt megkaptuk, hogy a hatalmat, és az uralmat Isten a *vállunkra* helyezte. Mert mi vagyunk Krisztus gyülekezeti Teste.

Krisztus a Fej. A gyülekezeti Test az egy fogalom. A *Fej* maga a Krisztus. Hol van Ő? Az Atya jobbján. A *Teste* pedig mi vagyunk. A kéz, a láb, a kar, a kisujjak, a száj. És mi hol vagyunk? Mi a *földön* vagyunk.

Ha te a töltött káposzta után éjszaka szomjas leszel, mi fog történni? Mit végez el a fej? Ad egy *utasítást*, hogy test, menj ki vízért. Nem a fej megy ki a vízért. A láb megy ki, és a kéz fogja meg a poharat és nyitja ki a csapot.

Tehát a *végrehajtó* szervezet a *test*. A fej utasítást ad. Érthető? Tehát ha az uralom és a hatalom az a gyülekezeti Test vállán van, azaz rajtunk van, akkor a *munka elvégzését* Isten *tőlünk várja*. Köszönöm Uram, hogy értik!

Jogunk van hatalmunkat használni és így *kormányozni*. Ez viszont egy másfajta *gondolkodásmódot* igényel, mint ami korábban volt. Mert azt mondtuk, és ma is sokan azt mondják tévesen, hogy minden Isten kezében van. Ezt a múltkor megbeszéltük, hogy ez nem igaz, mert a hatalmat nekünk adta.

Felelősek vagyunk azért, hogy *mi történik* a földön és a környezetünkben. Ezért nagyon fontosak az imakörök, imakonferenciák, meg az esti *imára* szánt időtök. Isten a *helyreállítás*on munkált az ószövetségben is.

Az embert arra a *pozícióra* helyezte vissza, ahol Ádám állt a *bűneset előtt*. Mindezt a *megváltás műve* által, illetve Jézus Krisztus megszületése és kereszten elvégzett munkája által tudta bevégezni.

Jogilag már azon a *helyen* vagyunk, mint Ádám a bukása előtt. Hogy ennek mennyire tudunk *érvényt szerezni*, úgy az egészségügyi területen, vagy anyagi területen, ez egy másik kérdés. Ez mindenkinek a saját *hitén múlik*.

A kereszten a munka *bevégeztetett*, ez egyértelmű. A többi *rajtunk* áll. Fontos tudni, hogy te a *körülmények feletti erővel* bírsz. A problémákra úgy kell rátekintened, hogy a *nagyobb* az van bennem. A *szavak* által tudsz uralkodni.

Régen mondtam azt a történetet, lehet, hogy valaki még nem hallotta, hogy amikor nyáron jönnek a zivatarfelhők, akkor hogyan viszonyulsz egy jó sötétszürke jégeső felhőhöz? Istenhez fordulsz: jaj Istenem, látod mögöttem ezt a hatalmas viharfelhőt? Ez a *kétség*, és a félelemnek a szava. De ha te tudod, hogy Krisztusban *hatalmad* van és uralkodhatsz a körülmények felett, akkor megfordulsz, és azt mondd: te viharfelhő, látod mögöttem azt a hatalmas Istent?

Ég és föld a különbség a kettő között. Neked kell *megmondani*, hogy a tested hogyan *érezze magát*, és nem fordítva. Te *parancsolhatsz* a testednek, a tüneteknek, a módosult egészségügyi állapotnak. Te *parancsolhatsz* a hiánynak, hogy te hiány fölállsz, és betöltödsz a Jézus nevében. És azoknak *engedelmeskedni* kell, mert a problémáknak van *füle*.

Jézus szólt a lázhoz, a láz *meghallotta* és eltűnt. De ez akármire vonatkoztatható. Szólt a szélhez, a viharhoz, a tengerhez és megállt. A problémának van *füle*. De ha nem szólsz hozzá, nem hallja. Ki kell nyitnod a csőrikédet. *Az Igére kell kinyitnod* a szádat.

Aztán van egy másik igazság, hogy amíg Isten *nem nyilvánítja ki az erejét* egy bizonyos probléma felett, az ellenség *nem fogja elengedni*, amit megragadott. Ha a cicusod lelopja a csirkecombót az asztalról, addig nem fogja elengedni, míg te az erődöt nem nyilvánítod ki fölötte. Mert ha röpi után a söprű, akkor már valószínű, hogy el fogja engedni.

Ebből az világlik ki, hogy az ellenség csak az *erőnek a nyelvét érti*. Mi pedig fel vagyunk *ruházva* erővel és hatalommal. S ebből következik az, hogy a *Gyülekezet az erő háza*.

Egy kis gyermeknevelés: Ha a kicsik nem kapnak *igei nevelést* egészen kis kortól, akkor a *világi utak* és értékrendszerek plántálódnak el bennük. Ez a *zűrzavar* rossz irányba fogja vinni

őket, el fognak veszni magyarul. De van megoldás, mindez *megváltoztatható*, ha újjászületnek, és az elméjüket *megújítják* Isten Igéjével. Hallelúja!

A pszichiátria: Ott a más értelmi állapotban levő embereket kezelik. Micsoda szófordulatok! Egy kínai pszichológus azt mondta, hogy a keresztények közül szinte 100%-ban azok vannak a pszichiátrián, akik *nem hiszik*, hogy nekik *megbocsáttatott*. Büntudat alatt élnek valami oknál fogva.

Volt is erre példa Pesten is. Egy hívő a hárombetűs tünettel vívta a hit szép harcát, és előbb hazament, mint kellett volna. És utána kiderült, hogy egy pitiáner dologtól félt, hogyha megtudja a férje, akkor mi lesz. De valami bagatell kis ügy volt. És a *félelem megnyitja* az ajtót az ellenségnek, *visszaadja a fegyverét* az ellenségnek.

Amikor az ember befogadja az Úr Jézust, és újjászületik, akkor a Szent Vérral meg van hintve. Azt is tudnunk kell, hogy ez a Vér, nem egy közönséges vér. A Szent Vér, az Isten Életét, a „Dzoé Életet” hordozza magában. Most erre már nincs idő kitérni.

Lényeg az, hogy amikor a *Szent Vér* egy újjászületett keresztényt meghint, akkor neki nem lehet *büntudattal* terhelt lelkiismerete. De meg kell tanulni az Igéből, és meg kell tanítani rá, hogy radír. El van törölve, nincs bűn! A feledés tengerében van, ahol halászati tilalom van érvényben. Nem horgásszuk ki a múltat!

Még egy utolsó gondolat: Már kiderült az 1János 1. fejezetéről, hogy az *nem keresztényeknek* íródott, mert abban van egy bűnvallásos rész. A *Zsidó levél* elsősorban nem keresztényeknek íródott. Nagyon fontos most itt az *elsősorban* szó.

Mert valami vonatkozik a keresztényekre is, de van, ami azokra az újjászületett zsidókra vonatkozik, akik elfordultak az Úr véráldozatától. Tehát nem tekintették a Szent Vérral megfelelő módon, és *visszamentek* az ószövetségi templomi áldozatokhoz. A hagyományokhoz. A többsége arra vonatkozik. Van még egy Ige:

1Korinthus 7,13-14.

És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szenek.

Tehát a *hitetlen* társ *megszentelődik*. Hallottam valakitől – nem közületek –, aki azt mondta, hogy az azt jelenti, hogy akkor a házastársának is üdvössége van. Azt mondtam, hogy nem. És itt van a megerősítés a vasárnapi tanításban, hogy *megszentelődik* a hitetlen pár, de *nincs üdvössége!*

Ugyanez történt az ószövetségben a választott néppel. Ők is meg voltak szentelve, de üdvösségük nem volt. Két különböző dolog a *megszentelődés* és az *üdvösség*. Tiszta így a kép?

Hálát adunk Uram az elmúlt évről. Hálát adunk Uram, hogy növekedést kaptunk Tőled, áldásokat kaptunk Tőled, és mindezt az Úr Jézusnak köszönhetjük. Köszönjük Neked a drága Szent Szellemedet, mert az ajándékok által sokan szabadulást nyertek, a Jézus Krisztus Szent nevében. Minden dicsőséget Uram Neked adunk.

Köszönjük az előmenetelt, hálát adunk, hogy kedvessé tettünk az emberek előtt, és ez a jövő évben még nagyobb mértékű lesz. Hálát adunk Atyám a nyitott ajtóért, kapukért, lehetőségekért, amit Te készítettél a számunkra, hogy mi ezekben belépve áldássá válhassunk még többek számára, a Jézus nevében.

Az ellenség nem keresztelheti az utunkat, mert Jézus Vérral hintjük meg ezeket az új utakat, kapukat, lehetőségeket és csatornákat, a Jézus nevében. A szolgálati lehetőségeket a Szent Vérral fedezzük be, a Szent Vér oltalmát árasztjuk ki ezek felett, a Jézus nevében.

Köszönjük Uram a növekedést, mert Te növeszted a gyülekezetet mind létszámban, mint szellemben. Hálát adunk Uram hogy mindenben mellettünk állsz, és karöltve megyünk előre, lépésről-lépésre. Köszönjük az életeteket, ami megszentelt.

Köszönjük Uram, hogy a Te népedet a hit szemével egészségesnek láthatjuk, bővülködőnek láthatjuk, áldottnak láthatjuk, a Jézus nevében. És hisszük Uram, hogy a nagyobb megértés, nagyobb áldást eredményez.

Az elfogadó hittel nagyobb mértékű áldást tudunk megragadni és az életünkbe bevonzani és alkalmazni. Köszönjük Uram az új életeket, amelyek eddig születtek, és amelyek ezután fognak születni. Nyitott szívet szólunk, halló füleket, látó szemeket. Szellemi éhséget árasztunk ki a Jézus nevében.

Köszönjük Uram, hogy a Te dicsőséged megláttatik rajtunk, és az emberek hozzánk jönnek. A nyitott szívű embereket hozzánk hozzák az angyalok, hogy mi szolgálhassunk feléjük, a Jézus nevében. Az utolsó időkben a legfontosabb dolog az elveszetteknek a megmentése, az üdvösség felkínálása, az elveszettek felé, a Jézus nevében.

Köszönjük Uram, hogy a növekedő kegyelmed által mind hatékonyabban tudjuk elvégezni a ránk bízott munkát, a szolgálatunkat, a Jézus nevében Ámen!

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.